

URALKODÁSRA TEREMTVE

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. február 2.

Ma egy nagyon izgalmas részről fogunk beszélni az Igéből. Olyan részről, ami mindannyiunkat érint. Ami mindannyiunkra befolyással van, ami az egész Bibliát átszövi, elejétől a végéig. Valójában, amiről ma szólni fogok, ez egy olyan témakör, aminek soha nem érünk a végére. Ami a Biblia elejétől egészen a végéig tart, sőt, már akkor elkezdődött, amikor Isten még a földet meg sem teremtette. Vajon mi lehet ez a hatalmas kérdés, amivel foglalkoztam az elmúlt napokban, elmúlt hetekben? Ez a hatalom kérdése. Ez egy nagyon-nagyon izgalmas témakör, és ebben mindannyian nagyon érdekeltek vagyunk. Éppen ezért foglalkozunk vele. Még mielőtt az első Igénket megnéznénk, szeretném elmondani, hogy még mielőtt Isten megteremtette az egész világot, az embert, megteremtette a földet, előtte Istennek voltak szellemi teremtményei, ezek voltak a főangyalok, és az angyalok. Olvasunk Gábiel, Mihály, Lucifer főangyalról, kerubokról olvasunk, és tudjuk, hogy az egész teremtett világ, az egész látható világ a láthatatlanból állott elő. És még mielőtt Isten megteremtette volna ezt a földet, máris fölmerült a hatalmi kérdés. Ugyanis az egyik angyalban, Luciferben gonoszság találtatott, és gonosszá vált. Mi volt az első dolog, amit szeretett volna gyakorolni? Máris a hatalom kérdése jött elő. Szépségében, büszkeségében, felfuvalkodottságában úgy döntött, hogy ő Isten fölé helyezi magát. Megkérdőjelezte Isten hatalmát, és felfuvalkodott. Egy lázadást szított a mennyben, ezt aztán Isten levette, Isten angyalai győzedelmeskedtek. A sátán és követői pedig kivették a mennyből, és ez a második égben van. Tehát gyakorlatilag a sátán elbukott. Mi az, ami őt elbukatta? Pontosan a hatalmi vágy.

Ez után történt az, hogy Isten megteremtette a földet, és megteremtette az embert. Amikor az ember megteremtett, akkor akaraton kívül belekerültünk egy konfliktushelyzetbe. Nem mi akartuk, nem mi idéztük elő, de bekerültünk, mert létezett a világon a gonosz. Isten megteremtette az embert. Ennek a mai tanításnak azt a címet adtam: Uralkodásra teremtve. Ha hiszitek, ha nem, Isten uralomra teremtett bennünket. Arra teremtette az embert, hogy uralkodjon. Ezt a kérdéskört fogjuk ma egy kicsit boncolgatni, nem fogunk a végére érni, mert egész évben prédikálhatnánk erről. Amint már többször is említettem, az egész Bibliát átfogja. Nézzük meg az első igeversünket, hogy helyes alapra építsünk. Nézzük meg először Isten teremtését, amikor megteremtette az embert.

1Mózes 1,27–30.

27. Teremté tehát az Isten az embert az Ő képére, Isten képére teremté őt; férfiúvá és asszonnyá teremté őket.

A következő Igére szeretném helyezni a hangsúlyt:

28. És megáldá Isten őket, és monda nékik Isten: Szaporodjatok, és sokasodjatok, és töltsétek be a földet, és hajtsátok birodalmatok alá; és uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a földön csúszómászó mindenféle állatokon.

29. És monda Isten: Ímé, néktek adok minden maghozó füvet az egész föld színén, és minden fát, amelyen maghozó gyümölcs van: az legyen néked eledelül.

30. A föld minden vadainak pedig és az ég minden madarainak és a földön csúszómászó mindenféle állatoknak, amelyekben életnek lehelete van, a zöld füveget adom eledelül. És úgy lett.

És úgy lett. Amikor először olvastam, egy nagyon érdekes dolog jutott eszembe, hogy nagyon érdekes, hogy mi volt az első szó, amit az ember hallott Istentől. Isten miért pont ezt mondta neki? Mondhatta volna neki azt, hogy Ádám, figyelj ide, megteremtetelek, neked adtam mindent, de viselkedjetek rendesen, rengeteget imádkozzatok! – és adhatott volna nekik mindenféle utasításokat. Ezzel szemben azt látjuk, hogy Isten megáldotta őket. Megáldotta, és azt mondja, hogy sokasodjatok, szaporodjatok, uralkodjatok, és töltsétek be a

földet. Mi az áldás valójában? Az áldás egy mennyei erő, egy mennyei hatalom az uralkodásra. Isten megáldotta az embert, és arra rendelte, hogy uralkodjon. De nem arra rendelte, sehol nem olvasod azt, hogy arra hívta el az embert, hogy egy másik emberen uralkodjon. Isten ezt a jogot saját magának szeretné fönntartani, Ő akar Ura lenni az embernek, és Ő az Ura, Ő a fenntartója ennek a földnek. A sátán ezt nem volt hajlandó tudomásul venni, és valójában ez okozta a bukását. Isten egy csodálatos Isten, mert ezt az uralmat a földön megosztotta az emberrel, mert nem egyedül akart uralkodni. A zsoltárokból is olvashatjuk ezt, olyan gyönyörűséges, azt mondja:

Zsoltárok 8,4–9.

4. Micsoda az ember, hogy megemlékezel róla? És az embernek fia, hogy gondod van reá?

5. Hiszen kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt!

6. Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél;

7. Juhokat és mindenféle barmot, és még a mezőnek vadait is;

8. Az ég madarait és a tenger halait, mindent, ami a tenger ösvényein jár.

9. Mi Urunk Istenünk, mily felséges a Te neved az egész földön!

Ez egy csodálatos dolog, de még a keresztény közvéleményt is megosztja az uralom és a hatalom kérdése. Sokan úgy gondolják, hogy az emberrel csak úgy történnek a dolgok. Ismerjük a kifejezést, amit predestinációnak, eleve elrendelésnek neveznek. Ez azt jelenti, hogy nekünk nincs semmilyen hatalmunk, mi csak marionett bábuk vagyunk ezen a földön, Isten kénye-kedve szerint bánik velünk, és minden úgy is úgy történik, ahogy Isten akarja. Bár igazuk lenne! De sajnos nem úgy történt, ahogy Isten akarta. Ugyanis a hatalommal Isten adott nekik egy felelősséget is. Odaadta nekik a választás lehetőségét is, mert Isten szövetséget kötött velük. Azt mondta, hogy mindazt a jót, mindazt a gyönyörűséget, mindazt a harmóniát, csodát, amit én teremtettem neked, azt neked adom, és te ezen uralkodhatsz. Ha! És van itt egy ha. Ha engedelmes leszel. Ugyanis van a kert közepén egy fa, amiről nem ehetsz! Isten pontosan tudta, hogy van egy gonosz, aki hatalomra vágyik, aki uralomra vágyik, aki elbukott, akiből sátán lett. Isten pedig megteremtette az Ő gyermekét, megteremtette az embert. Az a vágya, hogy vele együtt uralkodjon, és azt az uralmat vele együtt ossza meg, hogy vele legyen közösségben. Azért mondta Ádámnak, ha nem is szó szerint, de a lényege, hogy vigyázz, mert van egy ellenség! Van a kert közepén egy fa, és dönthetsz szabad akaratodból, szabad elhatározásodból dönthetsz, hogy eszel arról, vagy nem eszel! Isten elmondta, hogy mi lesz akkor, ha eszik: akkor meg fogsz halni! Ezzel világossá tette, hogy bizony-bizony választás elé lesz állítva.

Tudjuk azt, hogy a sátán, aki uralomra vágyik, aki mindenképpen Isten teremtményeit, Isten rendjét, Isten tökéletes rendjét, az isteni harmóniát meg akarta és meg akarja sérteni, nyilván megcélozta az embert is, az ember leggyengébb pontját. Az pedig az érzései, a vágyai, és a vágyain keresztül tudott eljutni oda, hogy rávegye az embert, hogy Isten ellen lázadjon. Itt még egy dolgot tudunk, megállapíthatunk, hogy amikor az ember elbukott, az ördög ezt nem erőszakkal tette meg. Hiszen nem kapott felhatalmazást arra, hogy az ember saját akaratát átlépje. Rá kellett vennie az embert, hogy közreműködjön, hogy társul adja magát a gonoszhoz. Valójában Isten azt mondta, hogy ha az én oldalamon vagy, és azt teszed, amit én mondok, ha az én hatalmam alá veted magad, akkor tovább is élhetsz az Édenben. Ezzel szemben a gonosz megtévesztette az embert, és azt mondta, hogy nem úgy van az, ahogy Isten mondja. Ezt azért mondom el, mert a gonosz ma is ugyanúgy dolgozik. Ugyanúgy lopja ki a hatalmából, ugyanúgy téveszti meg az embert.

Mi a célja a sátánnak? Az, hogy ő uralkodjon rajtad. Az, hogy ő uralkodjon a földön. Ezt bizony Ádám bukásával sikerült is elérnie. Mert az a hatalom, amit Isten odaadott Ádámnak, az embernek, átkerült a sátán kezébe. Így lett a sátán az ember urává. Meg kell, hogy értsük,

hogy miért van ez a sok rossz, ez a sok gonosz itt a földön. Valójában, amit Isten mondott, bejött az átok a földre, a betegség, a szegénység, bejött egy új szellemi törvény, a bűn és a halál szellemi törvénye, ami addig volt jelen a földön. Amikor Isten azt mondta Ádámnak, hogy meghalsz, szerintem nem is értette, hogy mi az a halál, hiszen még soha senkit nem láttak meghalni. Soha nem érezték, nem tudták a rosszat. Nem tapasztalták meg, hogy mi az, hogy meg kell dolgozni azért, hogy legyen ellátásuk, hogy fájdalmakban, betegségekben kell élni. Azt meg végképp nem értették, hogy mi az, hogy halál, hiszen még soha senkit nem láttak meghalni. Nem vették elég komolyan Isten szavát. De Isten egy bölcs Isten! Nézzük, mit tett! Ezt írja a 1Mózes 3. fejezetében:

1Mózes 3,22–23.

22. És monda az Úr Isten: Ímé, az ember olyanná lett, mint miközülünk egy, jót és gonoszt tudván. Most tehát, hogy ki ne nyújtsa kezét, hogy szakaszon az élet fájáról is, hogy egyék, s örökké éljen.

23. Kiküldé őt az Úr Isten az Éden kertjéből, hogy művelje a földet, amelyből vétetett.

Isten nem akarta soha, hogy az ember megtudja a gonoszt, hogy megtudja a rosszat. Vannak, akik ezt nem hiszik, és azt mondják, hogy Isten nem azért üzte ki őket a paradicsomból, hogy nehogy újra egyenek az élet fájáról. De Isten egy bölcs Isten. Ugyanis pontosan ez volt a sátánnak a célja, hogy az Isten teremtményét, Isten gyermekét, az embert örökre a rabságában és a hatalmában tartsa. Ha ebben a bukott állapotában az ember eszik az élet fájáról, akkor számára nincs megváltás, számára nincsen halál. Gondoljatok bele, bármilyen furcsán hangzik, tudjuk, hogy a halált nem Istent teremtette, és a halál az Isten ellensége, de mégis a halál az Isten kegyelme, hogy az ember ebben a bukott és romlott állapotában fizikai halált tud halni. Ugyanis, ha Isten megengedte volna, hogy a bukott ember egyen erről a fáról, akkor gondolj bele, hogy ha ebben a bukott állapotában megbetegszik, megöregszik, nincs a számára megváltás. Mert örökké él, örökké gyötrődik, örökké szenved, és örökké kínlódik!

Isten pontosan tudta, hogy mit fog tenni az ember, hiszen a világ teremtése előtt már Isten megváltási terve. Olvassuk ezt a Bibliában. Tehát a lényeg az, hogy mi körül zajlottak itt az események? A hatalom körül. A sátánnak az volt a célja, hogy elnyerje az uralmat itt a földön, és elnyerje az uralmat az ember fölött. Ha hiszitek, ha nem, minden ember uralom alatt van. Ezért mondom, hogy ez a kérdéskör mindannyiunkat érint. Vagy a gonosz hatalma alatt van, és a legtöbb ember erről nem is tud, vagy pedig Isten hatalma alatt van. Ez a két hatalom létezik. Isten egy csodálatos Isten! Ahogy Ádámnak, úgy neked is megadja a lehetőséget a választásra. Szabad akaratodból eldöntheted, hogy az ördög befolyása alatt akarsz lenni, vagy Isten befolyása alatt akarsz lenni.

Nézzük meg először is, mielőtt még a következő igeversre térnénk, hogy egyáltalán mit jelent az, hogy hatalom. Hogy definiálja ezt a Biblia? Ki is tudjuk vetíteni. A hatalom felhatalmazást jelent. Tekintélyt jelent. Szabadságot jelent, képességet, lehetőséget, jogot, jogosultságot, hivatal, hatóság, hatalmi jel, ezek a hatalom szónak a jelentései.

A hatalom jelentése:

G1849 ἡ ἐξουσία, -ας (hé exuszia, -asz)

- 1) hatalom, felhatalmazás, tekintély
- 2) szabadság, képesség, lehetőség
- 3) jog, jogosultság
- 4) hivatal, hatóság
- 5) hatalmi jel

Mégis hogy lehetne még jobban meghatározni, mi a hatalom? Talán úgy, hogy befolyás. Tehát a hatalom azt a képességet, vagy erőt jelenti, amely alapján valaki akaratát, vagy szándékát másra, vagy másokra rá tudja testálni. Tehát valójában erről szól a hatalom. A befolyás kérdése. Hogy Isten befolyása alatt akarunk lenni, vagy pedig a sátán befolyása alatt

akarunk lenni. Nyilván Isten azt szeretné, hogy vele együtt uralkodjunk, a sátán is azt szeretné, hogy vele együtt uralkodjunk. Kié a választás lehetősége? Az az enyém, meg a tiéd.

Nézzük, hogy amiről én most beszéltem, ez tulajdonképpen a vezetés. Amit láthatunk Jézus szolgálatában is. Most egy kicsit előreszaladok, hogy ezt jobban megértsük. Jézus soha senkire nem kényszerítette rá az Ő akaratát. Egy dolgot tudnunk kell, hogy Isten nem lépi át soha az ember szabad akaratát! Ezt mindig tiszteletben tartja. Jézus megadta mindenkinek a választás lehetőségét, hogy követi-e Őt vagy nem? Jézus befolyása alatt szeretne-e lenni, vagy nem. Ugyanúgy a sátán sem tudja ezt erőszakkal megtenni, hogy maga alá gyűr, hogy a befolyása alá gyűr. Miért is tanítok erről? Miért is szólok erről? Azért, mert sokan jöttek ide, hogy mit tett az ördög, mit tett a sátán veled. Egy dolgot tudnod kell, hogy a sátán azt tudja megtenni velünk, amit mi megengedünk neki. Tudnunk kell arról, hogy hatalmat kaptunk arra, hogy választhatunk. Megvan a választás lehetősége. Nem akarok nagyon előre szaladni.

Látjuk azt ezzel szemben, hogyan uralkodik a sátán? Ahhoz, hogy Isten tudjon uralkodni itt a földön, ahhoz kire van szüksége? Emberre! Emberre, és emberekre. Isten Szellem, Isten szellemi lény, és úgy tud uralkodni, ha mi a partnerei vagyunk. Az ember az Ő partnere. Hogy tud uralkodni a sátán? Miért nyerte meg magának az embert? Pontosan azért, hogy ő tudjon uralkodni, és ahhoz, hogy tudja a hatalmát, a befolyását érvényesíteni, neki is szüksége van az emberre. Tehát ezért mondja az Efézusi levél, hogy nem test és vér ellen van nekünk a tusakodásunk, hanem a magasságok, a gonoszság szellemei ellen. Tudnunk kell azt, hogy ezen a földön szellemi befolyás alatt élünk. Az Efézusi levél 2. fejezetében olvassuk, hogy a gonoszság szelleme működik az engedetlenség fiaiban. Mit látunk, hogy akit az Isten Szelleme vezet, azok pedig Istennek a fiai, azok, akik az isteni befolyás alatt vannak.

Nézzük a Lukács evangélium 4. fejezetét, azt nem hagyhatjuk ki, mert Jézus megkezdte a szolgálatát. Megkeresztelkedett a Jordánban, a Szellemmel telve elment a pusztába. Mi történt? Ugyanaz, mint az Éden kertben. Jézust ugyanúgy megkísértette a sátán, és ugyanúgy ajánlott neki lehetőséget. Jézust nem tudta a hatalma alá gyűrni, mint ahogy Ádámot, hanem ugyanúgy rá akarta szedni, ahogy Ádámot rászedte. A trükkje ma is pontosan ugyanaz, és az égvilágon semmit nem változott. Az ördög lehet hogy okos, de ostoba. Na, nézzük! Tudjuk azt, hogy Jézus negyven napig böjtölt.

Lukács 4,2-8.

2. Negyven napig, kísértetvén az ördög által. És nem evett semmit azokban a napokban; de mikor azok elmúltak, megéhezék.

3. És monda néki az ördög: Ha Isten Fia vagy, mondd e kőnek, hogy változzon kenyérré.

Ha Isten Fia vagy. Tehát az első dolog, amit a sátán megkérdőjelezett, az Jézusnak az identitása. Ha te Isten Fia vagy, akkor ezt bizonyítsd be nekem, akkor mutasd ezt meg nekem! Mivel kísértette meg? A fizikai szükségeivel. Negyven nap után megéhezett. Ha te Isten Fia vagy, akkor neked van hatalmad, van hatalmad arra, hogy ezeket a kőveket kenyérré változtasd. Mutasd meg nekem a hatalmadat! Jézus nem ment bele ebbe a játékba. Nem kezdett el kokettálni az ördögnek. Jézus egyszerűen válaszolt:

4. Jézus pedig felele néki, mondván: Meg van írva, hanem az Istennek minden Igéjével,

Tehát nem csak fizikai táplálékkal él, hanem Isten minden Igéjével. Az adja az embernek az életet, ha aláveti magát Istennek, aláveti magát Isten akaratának, Isten Igéjének. Azért táplálkozunk az Igével, hogy növekedjünk, és azért kell megismernünk az Igét, hogy tudjuk, hogy mit mond Isten Igéje. Jön a következő, amivel szintén ma ugyanúgy megkísérti az embereket:

5. Majd felvívén Őt az ördög egy nagy magas hegyre, megmutatá néki e föld minden országait, egy szempillantásban,

6. És monda néki az ördög: Néked adom mindezt a hatalmat és ezeknek dicsőségét; mert nékem adatott, és annak adom, akinek akarom;

7. Azért ha te engem imádsz, mindez a tiéd lesz.

Ez nagyon-nagyon érdekes dolog, mert minden egyes napon mindenki ugyanúgy ki van téve ennek a kísértésnek. Mivel kísértette meg? A hatalomvágygal. Kérdés, és ezzel nagyon sokan vitatkoznak, hogy ez tényleg kísértés volt-e Jézusnak? Mert hát az ördög az hazudik. Igen, az ördög hazug, de ez esetben igazat mondott a tekintetben, hogy a hatalom itt a földön néki adatott. Igaz, nem legálisan jutott hozzá, sehol nem olvasható a Bibliában, hogy Isten azt mondta volna Lucifernek, hogy te uralkodjál a földön, vagy uralkodjál az emberek fölött. Nem kapott erre engedélyt. A sátán csalással jutott hozzá. Bár csalás által, de legálisan jutott hozzá ehhez a hatalomhoz. A hatalom hozzá került.

Jézus pontosan tudta az identitását. Ő pontosan tudta, hogy miért jött. Tudta, hogy azért jött el erre a földre, hogy áldozati Bárány legyen, és azért, hogy ezt a hatalmat visszaszerezze. De ehhez neki hatalmas árat kell fizetnie. Pontosán tudta, hogy mit fognak tenni vele, ahogy a 22. zsoltárban is meg van írva, hogy a köntösömre sorsot vetettek, Básán bikái vettek körül, leköpdöstek engem, gyaláztak engem, kezeimet, lábaimat átszögelték, ahogy írja a zsoltáros. Jézusnak ez egy óriási kísértés volt. A sátán föl kínált egy könnyű utat arra, hogy megszerezze a hatalmat. Mit szeretett volna elérni a sátán? Amit a hatalomvágyó, a hatalomimádó, az ördögi természetű emberek is akarnak, hogy őt szolgálják, és őt imádják. Ez volt a szándéka. Tudjuk, hogy Jézus ellenállt a kísértésnek, hiszen hogy ment a pusztába? A Szellemmel telve. Tele volt Isten erejével, tele volt Isten bölcsességével, Ő maga a testté lett Ige, a testté lett Isten. Egyszerűen ennek a kísértésnek ellene tudott állni.

8. Felelvén pedig Jézus, monda néki: Távozz tőlem, sátán; mert meg van írva: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak néki szolgálj.

Itt behelyettesíthetjük magunkat esetleg Jézus helyébe, hogy mi hányszor buktunk el? Hányszor kínálta föl az ördög számunkra? Hányszor mentünk bele az ördögnek ilyen csapdájába? Még keresztények is, hívők is hányszor esnek bele az ördögnek ebbe a tőrébe, a hatalomvágyba? Mindenféle tisztességtelen dolgot megtesznek azért, hogy hatalomra jussanak. Tehát tulajdonképpen, ha megnézzük, az egész világ ezért van bajban. A világnak egyszerűen nincs semmilyen megoldása. Az emberek bíznak a világi hatalomban, bíznak a hatalmasságokban, bíznak a világi vezetőkben, és azt gondolják, hogy a világ problémáját majd XY vagy Z fogja megoldani. Erről szólnak a hatalmi harcok, erről szólnak a politikai csatározások, ez a világnak az útja, és ez a világnak a rendje. Ugyanúgy becsapja az embereket a sátán, mint ahogy be akarta csapni Jézust, meg akarta vezetni, ahogy ez Ádám esetében sikerült is. Ugyanúgy ezeket a lehetőségeket kínálja föl ma is. De ha jól megnézzük, az emberi hatalom, a világi hatalom, a sátán hatalma nem hoz megoldást senkinek. Nem hoz örök boldogságot senkinek. A sátán nem azért akar uralkodni rajtad, hogy neked jó dolgokat adjon, hogy neked tényleg valódi hatalmat adjon. Igazából ő akar uralkodni rajtad. Azon csodálkozom, hogy ezt keresztények sem látják át. Úgy gondolják, ha majd XY lesz a vezetője az akárminek, akkor majd minden problémám meg fog oldódni. De látjuk, hogy továbbra is marad a nyomorúság, marad az elnyomás. Nincs megoldása a világnak a gazdasági problémákra, az egészségügyi problémákra, természetfeletti katasztrófákra. Mennek, kampányolnak a zöldek, meg már-már egy vallást csinálnak a környezetvédelemből. Persze, óvnunk kell a környezetünket, mert nem kell szétdobálni a műanyagot, meg nem kell disznóolat csinálni a földből, mert Isten nem azért adta. De nem ez fogja megoldani a világnak a problémáját. Nem a zöldek, meg a kékek, meg a bármilyen színűek. Nem fog ez semmilyen változást hozni. Ez egy nagyon jó manipulációs eszköz nagyon sok embernek, hogy magához ragadja a hatalmat. Magához ragadja az emberek figyelmét, magára irányítsa. Illetve befolyásolja. Nem tudják megállítani a bűnözést, nem tudják megállítani a drogozást. Nagyon sok ember mégis a világi hatalmakban, a világi hatalmasságokban bízik.

Annyi minden téma van, annyi Igét olvastam, már két hete a Sámuel 1. és 2. könyvét tanulmányozom, és valószínű még el fog tartani néhány hétig, néhány hónapig, annyi minden

van ott, és főleg a hatalom kérdéséről annyi mindent megmutat Isten. De nézzük, hogy mi az isteni hatalom célja? Az, hogy az isteni rendet, az isteni harmóniát, amit Isten teremtett, azt fönntartsa. Mi a sátán érdeke? Miért akar hatalmat? Pontosan azért, hogy ezt az isteni rendet, ezt az isteni harmóniát megrontsa. Tehát van egy jó, és van egy rossz. Még a világ is tudja, hogy mit jelent a jó és a gonosz harca. A legtöbb ember mégis a világi vezetőkben látja a megoldást, és majd ugye tudjuk, hogy az utolsó időkben az antikrisztus pont az embereknek ezt a hiszékenységet fogja fölhasználni. Mert az emberek várják azt a tuti személyt, aki majd megoldja a problémájukat, és ezt az antikrisztusban majd meg fogják látni néhányan. De nagyon-nagyon hamar rájönnek arra, hogy ez is csak az ördög volt. Hogy ez nem az, amit mi akartunk.

Nézzük tovább. Ha már itt vagyunk a Lukács evangéliumban, akkor a 4,18-at megnézzük, nagyon jól ismeritek, amikor Jézus az első prédikációját elmondja, és az Ésaías 61. fejezetéből idéz. Amikor Jézus megkezdte a szolgálatát, elment Názáretbe, és a zsinagógában azt mondta:

Lukács 4,18.

18. Az Úrnak Szelleme van énrajtam, mivelhogy felkent engem, hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdessem, elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek és a vakok szemeinek megnyílását, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat.

A szegényeknek az Evangéliumot hirdesse. A hatalom mit jelent még? Azt, hogy mikor Isten odaadta az embernek a hatalmat, akkor nem csak a hatalmat adta oda, hanem az eszközöket is. Odaadta az eszközöket is, hogy a hatalmat az ember tudja gyakorolni, hogy tudjon Istennel uralkodni. Ezek nem a sátánnak az eszközei. Nyilván a hatalom gyakorlásának eszköze akár lehet a pénz, lehet az anyagiak, az anyagiak birtoklása. Amikor Isten megáldotta az embert, akkor látjuk, hogy az áldásokhoz hozzátartozik a gyarapodás, a bővölködés, az egészség, és mindaz, ami az áldásokkal jár.

Ha megnézzük, Isten szövetséget kötött több emberrel. Az első szövetséget megkötötte Ádámmal, Ádám elbukott. Aztán volt egy másik szövetség, Noéval is szövetséget kötött. Azt mondta, ha azt teszed, amit én mondok, akkor meg fogsz menekülni, és tudjuk, hogy nyolc ember megmenekült az özönvíz alól. Mert Isten hatalma alá helyezte magát. Isten védelmébe helyezte magát. Mi történt, amikor megáldotta Noét? Ugyanaz az áldás, mint az Ádámnak az áldása. Ugyanazt mondta, hogy sokasodjatok, szaporodjatok, uralkodjatok a földön. Aztán később Isten szintén szövetséget kötött egy emberrel, hogy az isteni befolyás továbbra is a földön tudjon maradni. Hogy az embernek lehessen megváltása, szövetséget kötött Ábrámmal. Ábrámnak mit mondott? Ugyanazt. Hogy megáldalak téged, gyarapodjál, sokasodjál, szaporodjál. Ugyanaz, mint az Ádám áldása. Ezt nem csak véletlenül mondta. Ugyanaz az Ádám áldása, a Noé áldása, és ugyanaz az Ábrahám áldása. Kérdezhetnéd, hogy mi a jó hír ebből nekem? Az, hogy az Ábrahám áldása a Krisztus Jézusban legyen a pogányokon. Azok pedig mi voltunk, akik Isten nélkül valók voltunk a világban, akik szintén a sátán hatalma alá születünk, a sátán hatalma alá kerültünk. Világosan elmondta Jézus, hogy Ő miért jött: hogy a szegényeknek az Evangéliumot hirdesse. Mi a szegényeknek az Evangélium? Az, hogy nem kell tovább szegénynek lenni! Ez a jó hír! A szegénynek mi a jó hír? Az, hogy továbbra is szegény maradhatsz? Az jó hír egy szegénynek? Egy nagyon rossz hír, ezek nem jó kilátások, nem olyan, ami az embert örömmel tölti el.

Elküldött, hogy a töredelmes szívűeket meggyógyítsam. Akik elnyomás alatt vannak. A sátán elnyomása alatt vannak. A foglyoknak szabadulást hirdessek. Kik a foglyok? Akik beleestek a sátán csapdájába, akik a sátán uralma alatt vannak, a sanyargatás, a nyomorgatás alatt vannak. Ezek a foglyok. Hogy a foglyok megszabadulhassanak. Jézus nem leigázni jött. Nem azért jött, hogy vallásokat adjon nekünk, meg újabb törvényeket. Jézus felszabadítani jött. Hálát adunk Istennek! Azért, hogy szabadulást hirdessek, a vakok szemeinek a megnyílását. Szó van a fizikai vakságról, és a szellemi vakságról is. Tudjuk, hogy e világ istene

megvakította a hitetlenek elméjét, hogy ne lássák a Jézus Krisztus dicsőséges Evangéliumát. Meg van írva, hogy szabadon bocsássam a lesújtottakat. Itt a lesújtott szó a θραύω, thrauó, innen származik a trauma szó. Akiket trauma ért. Akit valamilyen törés ért az életében. Rengeteg embernek sok-sok törés volt az életében. Van, aki a vagyonát veszítette el, van, aki a férjét, van, aki a feleségét, van, aki a gyerekeit, van, aki a nagymamáját, nincs olyan ember közöttünk, akit ne ért volna trauma, ne ért volna veszteség. Tudni kell, hogy ezt nem Isten okozta, hanem Jézus pontosan azért jött, hogy helyreállítson bennünket ezekből a sérelmekből, ezekből a sokkokból. Isten képes arra, hogy helyreállítson bennünket. Ez nem magyarázat arra, hogy mi egész életünkben fogságban élünk. Az önsajnálát fogságában, és a sátán különféle elnyomásaiban sínylődünk. Isten szeretné, ha szabadon élnénk, mert Isten szabadságra hívott el bennünket. Azért jött, hogy fölszabadítson minket a sátán elnyomása alól.

Miért adta Isten az embernek a hatalmat? Pontosán azért, hogy a lábai alatt tudja tartani a gonoszt, a sátánt. Van egy feladatunk, ami feladat marad egész életünk végéig: a hústesti természetünk. A hústesti természet az ördögi természet. Mert amikor elbukott, akkor a sátáni, gonosz, ördögi természet került az emberbe. Nézd meg, hogy amikor elbuktak, mi történt. Abban a pillanatban azt mondta Ádám, hogy: Nem én voltam, hanem az asszony! Már jött a vádolás, mentegetőzés hogy: Nem én vagyok a hibás, nem az enyém a felelősség! Az asszony azt mondta, hogy: Az enyém sem! Jó, hogy nem mondta, hogy ott sem voltam, mint a cement az építkezésnél, amikor összedőlt a ház. Nem ezt mondta, de azt mondta, hogy: Nem én voltam, hanem a kígyó volt. Máris jött a vádolás, már is megnyilvánult a gonosz természete.

Bizony, erről szól az egész keresztény életünk, a mi hústesti természetünkről. A hústestünk nagyon gonosz tud lenni. Bennünk, a hústestünkben lakik egy szörnyeteg is. Ha az ő hatalmát, az ő identitását megsértik valamilyen módon, akkor képes ugyanolyan ördögi módon reagálni, ördögi módon válaszolni. Mi az, amit kellett tennie Istennek, hogy valójában szabadulást kapjunk a sátán hatalma alól? Ahhoz Istennek újra kellett teremtenie az embert. Volt egy identitásunk Ádámban, a bukás, a bukott emberi természet. De van egy új identitásunk Krisztusban. Azt mondja az Írás, hogy amikor újjászülettünk, akkor vele együtt meghaltunk, és vele együtt feltámadtunk. Ezért mondja Isten, hogy az óemberünket feszítsük meg, mert az óembernek meg kell halnia ahhoz, hogy az új ember föl tudjon támadni. Ha nem hal meg az óember, akkor nincs halál, és nincs feltámadás sem. A hústesti természet továbbra is megmaradt. Mi lett megváltva? Az embernek a szelleme lett megváltva. Pontosabban új szívet, új szellemet kaptunk, de az érzelmeink, a gondolataink, a vágyaink, kívánságaink – leírja a Galata 5,22, hogy mik a hústest kívánságai –, azok ugyanúgy ott vannak. Nagyon sokáig éltünk együtt az óemberünkkel, nagyon sokáig éltünk a sátán fennhatósága alatt, mielőtt megismertük volna az Urat. Éppen ezért az első nagy trauma minden keresztény, minden hívő számára, hogy miután újjászületik, tudja, hogy van egy új identitása Krisztusban. Új teremtés, és tele van a szíve szeretettel. Megérkeztem, mindig ezt szerettem volna. Milyen csodálatos dolog! Innentől kezdve szabad vagyok mindentől! És amikor találkozol egy kereszténnyel, látod, hogy nem tökéletes. Azt gondoltad, hogy most már minden rendben van, megérkeztem! Hátradőlünk, bejövünk a gyülekezetbe, dicséjük az Urat, dicséjük Istent. Nincs semmi ármánykodás, senki nem fog rólad pletykálni, senki nem fog rólad rosszat mondani, senki nem fog hátba támadni. És amikor az ellenkezőjével találkozol: „Hát, akkor most mi van?” Ezért van egy hatalmas üzenete a keresztnek: a megbocsátás és a szeretet. Tudnunk kell azt, hogy ha újjászülettünk, az óembert ezzel az újjászületett szellemünkkel kell, hogy alávetettségben tartsuk.

Ezért vannak kudarcra és halálra ítélve a vallások. Ezért volt ebből a szempontból a törvény is erőtlen, mert nem tudta az embert megváltoztatni. Az ember hústermészete annyira megromlott, hogy azt egyszerűen nem tudja az ember saját magától megváltoztatni. Ha megnézzük Jézus tanítványait – rengeteg példát tudnék hozni a Bibliából –, ők is megkísérettettek. János apostolt úgy ismeri mindenki, hogy a szeretet apostola. Látjuk a

Lukács evangélium 9-ben, hogy János Jézus mellett szolgált. Ő egy békés természetű ember volt, nem olyan, mint Péter. Nem olyan hóbörgő, hogy: Majd én aztán megmutatom! Jézus, én el nem árulak! Ha kell, meghalok veled! Mikor derül ki az ő hite? Amikor jön a nyomás, amikor jön a prés. Amikor az ördög rálép a kisujjadra, vagy rátolják a zongorát a lábad ujjára. Na, akkor derül ki, hogy mi van benned. Péternél is, amikor jött a próba. Hiába határozta el ő, hogy nem árulja el Jézust, de a félelem, a hústesti természete mégiscsak arra indította, hogy elárulja. Egy szolgálóleány előtt letagadta. Ilyenkor azt mondjuk: Hát, ez a Péter! Hát, ez a Péter! De hányszor tettük meg mi is ugyanazt, amit Péter?

Aztán ott van János, aki egy békésebb tanítvány volt, de őbenne is feltámadt ez a vad, szörnyeteg természet. Jézussal mentek át Júdeából Galileába. Galilea északabbra van, és Samárián kellett átmenni. Ki lehetett kerülni, nagyon nagy kerülővel. Ezt a zsidók így is csinálták, mert annyira utálták, annyira gyűlölték a samáriaiakat. Ezt tudjuk még Akháb király idejéből, Jezabel idejéből. Samária a bálványimádás központja volt, és nagy utálat, gyűlölet volt közöttük. Ők gyűlölték a júdeaiakat, azok meg őket. Borzalmas dolgokat mondtak egymásra, és megvetették egymást. Azt mondta Jézus, hogy: Menjetek előre, készítetek nekem szállást, mert megyek Galileába! A samáriaiak pedig azt mondták: Zsidók vagytok? Júdeából jöttök? Nincs szállás! Kész! Mit mondott erre János? Teljesen föl volt háborodva: Uram, leimádkozzuk-e a tüzet, mint Illés, hogy eméssze meg őket a tűz, és pusztítsa el őket? Az a szelíd lelkű, szent János, akiről én beszélek, aki a szeretet apostola. Látjátok, hogy amikor az embernek megsértik az önérzetét, megsértik az egóját, megsértik az énjét, milyen vadállattá, milyen szörnyeteggé tud válni az ember? Ezért óriási, nagy feladat nekünk az, hogy ezt a féktelen, gonosz természetű hústestünket megkötozzuk, és uralmat gyakoroljunk fölötte.

Ezt nem fogod tudni megtenni egyedül, ehhez Isten segítségére van szükség. Nézd meg, hogy azt mondja az Ige, hogy elbuktak a legkülönbek is. Az 1Sámuel, és a 2Sámuel könyve is nagyrészt Dávidról, Dávid királyról, Dávid házáról, az elején Saulról, Élíről, Sámuelről szól. És tulajdonképpen egész Salamon királyig tárgyalja a királyoknak az ügyét. Én Dávidot tanulmányoztam. Nagyon kíváncsi vagyok, és azt kutatom, és Istentől szeretném a kijelentést, hogy mégis mi volt az, amitől Dávid ennyire különleges embere volt Istennek. Látjuk Dávid szívét, ismerjük az 51-es zsoltárt. Azt Dávid akkor írta, amikor elbukott Betsabéval, amikor őt is elkapta a hatalomvágy. Amikor úgy gondolta, hogy neki már semmi az égvilágon nem számít, neki már semmi nem árthat, ő már mindent megtehet, és ő már mindent megúszhat büntetlenül. Ez a hatalomnak az egyik csapdája, hogy nincs számonkérés, ő már mindent megtehet. Tudjuk azt, hogy Úriás feleségére szemet vetett, teherbe is ejtette. Hogy leplezze a gaztettét, megölette a férjét, Úriást. Elküldte a csatába, és az ammoniták Úriást megölték. Joábbal megölette Dávid. Egy szörnyű gaztettet vitt véghez. Annyira elhatalmasodott rajta az uralomvágy, felfuvalkodottságában észre sem vette, mit tett.

Akkor jött Nátán próféta egy példával, és elmondta azt a bizonyos történetet, amit már többen is olvastatok, hogy van egy ember, akinek sok báránya, sok juha van. És van egy szegény ember, akinek csak egy báránkája van. Az a gazdag ember elvette annak a szegény embernek azt az egyetlen juhát. Dávid, mit érdemel az ilyen ember? Dávid föl pattant: Halált! Meg kell halnia! Látjátok, hogy milyen könnyen el tudunk ítélni másokat? Dávid is azt mondta rögtön, hogy: Ezt tette, meg kell halnia! Bűnhődnie kell, megérdemli! Jött a bumeráng, mert ekkor azt mondta Náthán, hogy: Dávid, te vagy az az ember! Ami nagyon érdekes, hogy Dávid ettől összeomlott. Összeomlott. Akkor eszmélt rá, hogy valójában mit tett. Javasolom nektek, hogy otthon olvassátok el az 51-es zsoltárt, ez Dávid bűnbánó zsoltára. Amikor azt mondja az egyik résznél, hogy: Teremts bennem tiszta szívet, ó Istenem! Az erős lelket újítsd meg bennem! Ne vedd el tőlem a Te Szellemedet! Tudja Dávid, hogy ő halált érdemelt volna. Hamar kimondta a halálos ítéletet, de megtapasztalta Isten kegyelmét, irgalmát.

Volt szó a múltkor a boldog mondásokról, hogy boldogok az irgalmasak, mert irgalmaságot nyernek. Dávid élete végén erre a nagy igazságra jött rá. A 2Sámuel végén olvassuk,

hogy az irgalmasok irgalmasságot nyernek. Dávid felé Isten irgalmasságot gyakorolt, de nem úszta meg a bűn megbüntetését. Mi a bűn valójában? Az Isten rendjének megsértése, Isten szeretetének megsértése. Ezt nevezik bűnnek. Dávid ezt igen-igen megsértette! De Isten azt mondta neki, hogy: Jó, meghalnod nem kell, de a házadtól a fegyver soha nem fog elfogyni! Ez a baj a hatalommal, hogy a hatalmon lévők azt hiszik, hogy ők mindent megúsznak. Nem! Mindenkinek, mindegyikünknek el fog jönni a számonkérés órája! Azt mondd, hogy téged ez nem érint. De igen, érint. A családban ugyanúgy: hogy bánsz a feleségeddel, hogy bánsz a férjeddal? Hogy bánsz a családtagjaiddal? Hogyan gyakorlod a hatalmat? Érint bennünket!

Igen, Dávid sem úszta meg, négy gyermeke halt meg. Betsabétól meghalt az elsőszülöttje, aztán meghalt Amnon fia, akit a testvére, Absolon öletett meg, mert megerőszkolta Absolon húgát, Támárt. És ez vért kívánt, ez bosszút kívánt. Utána mi történt? Absolon is arra kényszerült, hogy elmeneküljön Dávid elől Gessúrba. Meg volt sebezve a szíve, gonosz tettet követett el. A hatalmi vágy, a bosszúvágy miatt valójában üldözötté vált. Ő maga hozta saját magát ebbe a helyzetbe. Dávid nagyon szerette őt, mert egy királyi családból származott. Egy nagyon szép termetű férfi volt, még a haja is több siklust [ószövetségi súlymérték, 1 szent siklus 12,16 gramm] nyomott – írja a Biblia. Az anyja királynő volt, a tarmai királynak volt a második leánya, Dávid őt vette el feleségül. És Absolon húga is, akit Amnon megerőszkolt, ő is ebből a családból származott, mindketten nagyon szépek voltak.

De ez az ember megsérült, érte egy trauma, kivettetett onnan. Dávid még mindig abban gondolkodott, hogy milyen jó utódja lenne. Mi volt az ördögnek a célja ezzel? Miért akarta kiirtani Dávid házát? Pontosan azért, hogy Isten ígérését megghiúsítsa. Mert Isten megígérte, hogy Dávid házából fog eljönni a Megváltó. Ezért támadta meg Dávid házát. Tudjuk azt, hogy Absolon is ellene támadt Dávidnak, és ő is meghalt. Dávid nem akarta megölni, mert mégiscsak az ő fia volt. Megkegyelmezett neki, de Joáb fölülbírálta a királyt, és három nyilat lőtt ki rá, és megölte. Dávidot ezzel hatalmas veszteség érte, bár az ellensége volt Absolon. Dávidnak el kellett menekülnie Jeruzsálemből. Már úgy látszott, hogy odatesz minden. Tényleg Isten mentette meg őt, és Isten adott Dávid mellé olyan embereket, akik segítettek neki. Még Ahitófel, Dávid tanácsadója is átállt Absolonhoz. Bizony, nagy bajba került Dávid, mert Absolon elnyerte a nép szívét. A hatalomvágy miatt – pedig megbocsátott neki Dávid, visszafogadta – csellel, hazugsággal képes volt elkövetni mindent, hogy az apja ellen menjen. Írja a törvény, hogy tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú életű legyél a földön. Megkegyelmezett neki, megölelte Dávid, megbocsátott neki. Egy darabig nem engedte oda magához, de a végén csak ott volt benne a sérelem, ott volt benne a gonoszság, ott volt benne az a szörnyeteg, aki nem tudta elengedni, mert: „akkor is nekem van igazam, majd én akkor is megmutatom!” Elvitt kétszáz embert, elment Gessúrba, és ott királlyá koronáztatta magát. Elvitt magával kétszáz embert, akik semmiről nem tudtak. Tehát belekerültek az emberek egy olyan konfliktushelyzetbe, amiről az égvilágon semmit nem tehettek.

Nekünk is lesznek ilyen helyzeteink. Belekerülhetünk mi is olyan konfliktushelyzetbe, amibe nem akartunk belemenni, hanem egyszerűen beleesünk. Ott van igazán szükségünk Isten bölcsességére! Voltak néhányan, akik megalkudtak vele. Ott volt a király házában Ahitófel is, ott élvezte a király kegyeit. Úgy tett, mintha hűséges lenne a királyhoz, de az első kínálkozó alkalommal elárulta. Dávidnak el kellett küldeni Húsait, hogy Ahitófelt legyőzzék. Mert bizony bölcs tanácsot adott Absolonnak, hogyan tudja legyőzni az apját. Ez egy borzalmas helyzet volt Dávid életében. Isten mindig küld embereket, hogy az övét megmentse. Odaküldte Húsait, aki azt mondta Absolonnak, hogy: Nem jól mondja az az Ahitófel! Absolon elfogadta Húsai tanácsát, és így Dávid meg tudott menekülni. Nagyon sok ilyen éles helyzet volt Dávid királynak az életében. A mi életünkben is lesz ilyen helyzet, mert a sátán pontosan azon munkálkodik, hogy pusztulást, hogy romlást okozzon. A hatalma alá tudjon gyűrni, és a hatalma alatt tudjon tartani.

Ezért volt Izraelnek annyi viszontagsága. Ezért küldött egy Jezabelt Izraelre. Ezért küldte, hogy szétszaggassa Izraelt, hogy ne tudjon eljönni a Megváltó. Jezabel és Akháb király gonoszak voltak, de volt neki egy leányuk, Atália, aki még gonoszabb, aki hat évig uralkodott. Egy szörnyeteg volt, egy nagyon gonosz nő volt, aki kiirtatta az összes örököst. Az összeset. Egyetlenegy maradt meg, akit elrejtett egy papnak a felesége, és így lett Jóás a király. Miért küldi az ördög ezeket az embereket? Azért, hogy Isten tervét megghiúsítsa. De Isten a trónján ül, és ezért jöttek ezek az uralkodók. Ha megnézzük Izrael helyzetét az ószövetségben, azt látjátok, hogy ott volt Asszíria északon, ott volt Babilon, aztán ott volt Egyiptom is Izrael környékén. Mi volt a céljuk mindig? Isten népének megsemmisítése, hogy ne tudjon eljönni a Krisztus, hogy ne tudjon eljönni a Megváltó. Az ördög hatalmának ez a célja, hogy a hatalmát fönn tudja tartani az emberek élete fölött, hogy az embereket az ő befolyása alatt tudja tartani. Ezért tette ezt a rengeteg gonoszságot. De Isten kézben tartja a dolgokat, mert Isten ígéretei beteljesednek. Isten kézben akarja tartani a királyokat is.

Az 1Sámuel 8-ban olvassuk azt, hogy a nép királyt kíván. Istennek voltak emberei, addig bírák által kormányozta Isten az Ő népét. Az történt Isten népénél is, mint a pogányoknál, hogy ugyanazt kívánták, ami a pogányoknak van. Királyt. Hogy került ebbe a helyzetbe? Istennek voltak emberei: papok és bírák. Főpapok által szólt a néphez, és Isten maga vezette, maga kormányozta a népét. Ilyen volt például Éli. De Élinek volt két fia: Hofni és Fineás, akik gonoszak voltak, gonoszul viselkedtek, és helytelenül ítélték. Miért? Az ördög nekik is föl kínálta a lehetőséget. Pénzért, korrupcióból elfordították az igaz ítéletet. Aztán Élit megvetette Isten. Azt mondta neki: Nem tudtál rendet csinálni a fiaid között, nem te vagy a pap! És akkor jött a kis Sámuel. Előtte olvassuk, hogy Elkána felesége, Anna, nagyon szeretett volna gyereket. Elkánának volt több felesége is, de Annának nem lehetett gyermeke. Abban az időben, ha egy nő meddő volt, az nagyon nagy szégyen volt, ha nem tudott gyermeket szülni a férjének. Ezért nagyon el volt szomorodva Anna. És ott látunk egy nagyon csodálatos dolgot az imáról. Anna fölment Jeruzsálembe, a templomba, hogy imádkozzon. Amikor templomról beszélünk az ószövetségben, az egy zsidónak mindig a jeruzsálemi templom. A zsinagóga az nem templom, hanem zsinagóga. [A zsinagógában áldozat nélküli istentisztelet történik.] Odament Isten jelenlétébe imádkozni, és Éli pap csak nézte, ahogy a szívéből imádkozott. Éli azt hitte, hogy részeg, de nem. Imádkozott. Elmondta neki, hogy mi az ő baja, mi az ő búsulásának az oka, és Éli megáldotta őt. Azt mondta Anna, hogy ha Isten megáldja őt gyermekkel, akkor azt Neki fogja ajánlani. Egyébként is meg kellett tenni ezt. Törvény írta elő, hogy az elsőszülöttet meg kellett váltani Egyiptom miatt. De itt nem csak arról volt szó, hogy megváltsa egy birkával, vagy egy kecskével, vagy éppen avval, amije volt, vagy olyan mértékben, amilyen anyagi helyzetben volt. Hanem ő valóban oda is ajánlotta Istennek a gyermeket. Varrt neki egy kis efódot, ami egy papi ruha, és miután elválasztotta, odavitte Élihez. Sámuel lett Istennek a bírása. Ennek a Sámuelnek is volt két gyermeke, akik nem követték az apjuk útját, hanem gonoszul elfordították az ítéletet. Gonoszok lettek. És a népnek elege lett. Azt mondták, hogy: Nem kérünk ezekből az emberekből, mi is királyt akarunk, mint az összes többi nép. Látjátok, ezért van nagy felelősségünk! Mindegyikünknek, hogy hogyan képviseljük az Urat, hogyan képviseljük Krisztust. Ha korrump módon úgy teszünk, mint a világ, akkor azt mondják az emberek, hogy: Megyünk inkább a világba, ott is megtapasztaljuk ugyanezeket!

1Sámuel 8,5–7. 9–14. 16–18.

5. És mondának néki: Ímé te megvénhedtél, és fiaid nem járnak útjaidon; most azért válassz nekünk királyt, aki ítéljen felettünk, mint minden népnél szokás.

Itt vannak a hagyományok, itt vannak a szokások. Csináljuk mi is úgy, mint a pogányok! Ne úgy, ahogy Isten mondja! Óriási a kísértés, hogy Isten fennhatósága alól kijöjjenek emberek.

6. Azonban Sámuelnek nem tetszék a beszéd, hogy azt mondták: Adj nekünk királyt, aki ítéljen felettünk. És könyörge Sámuel az Úrhoz.

7. És monda az Úr Sámuelnek: Fogadd meg a nép szavát mindenben, amit mondanak néked, mert nem téged utáltak meg, hanem engem utáltak meg, hogy ne uralkodjam felettük.

Itt is miről szól a történet? Az uralomról. A hatalomról. Arról, hogy ki uralkodjon felettük. Azt mondta, hogy: Ne aggódj miattuk, engem utáltak meg, nem téged!

9. Most azért hallgass szavukra; mindazáltal tégy ellenük bizonyosságot, és add tudtukra a király hatalmát, aki uralkodni fog felettük.

Ezt most még felolvasom nektek, hogy megerősítést kapjon az, amit már nagyon sokszor megtapasztaltunk az évezredek, az évszázadok folyamán, hogy mit tesz a király, hogy mi a királynak a hatalma.

10. És Sámuel megmondá az Úrnak minden beszédeit a népnek, mely tőle királyt kért.

11. És monda: A királynak, aki uralkodni fog felettetek, ez lesz a hatalma: fiaitokat elveszi és szekér vezetőivé és lovasaivá teszi őket, és szekere előtt futnak.

Tehát a királynak van hatalma. Mit fog tenni a földi király? Olyat, amit Isten soha nem parancsolt az embernek: hogy más emberek felett uralkodjanak. Gyakorlatilag Isten volt az uruk, Isten uralkodott fölöttük. De ők emberi uralmat akartak, és ez az emberi uralom ezt fogja okozni:

12. Ezredesekké teendi őket, és hadnagyokká ötven ember felett; velük szántatja meg barázdáit, és velük végezteti aratását, készítteti hadi szerszámait és harci szekereihez az eszközöket.

Ez fog történni, ha királyt kértek, a király ezt fogja tenni veletek.

13. Leányaitokat pedig elviszi kenőcskészítőknek, szakácsnéknak és sütőknek.

14. Elveszi legjobb szántóföldeiteket, szőlőhegyeiteket és olajfás kerteiteket, és szolgálóinak adja,

Odaadja a kedvenckéinek, ezt teszi a király. Amikor jön valaki, és ígér neked valamit, hogy: Majd, ha mi kerülünk hatalomra, akkor bezzeg neked több lesz a nyugdíjad, több lesz a fizetésed! Ugyanezt csinálta egyébként Saul is. Miután elvesztette a kenetét, és Dávidot kenték föl királynak, akkor Saul nagyon érdekes dolgot mondott az embereknek. Először Dávid egyedül menekült el Nodba. Tudjuk, hogy a nodi papok befogadták, akiknek odaadta a szentelt kenyereket. El se mondta Dávid, hogy miért menekült. Utána odaadta nekik Góliát kardját is. Az örült, dühödött Saul, akiben tombolt a hatalomvágy, tombolt az irigység, föléledt a hústesti természetében a szörnyeteg, elment, és lemészároltatott Doéggal, egy edomita szolgálóval nyolcvanhárom papot, megölette Nod lakosait. Saul saját katonái nem tették meg, megtagadták Saul parancsát. Amikor valakit elkap ez a hatalomvágy, ez a gyilkos vágy, egy szörnyeteggé válik. Öl, tapos, rombol, és borzalmas dolgokat tud tenni. Tudjad, hogy ez a hústesti természet ott van benned is, meg mindegyikükben ott van. Ezért figyelmeztet az Ige, hogy ezt a hústesti természetünket meg kell feszíteni, és ez a mi dolgunk. Ezt nem tudja megtenni önmagától. Dávid is ezért mondta, hogy: Tiszta szívet teremts bennem Istenem! Én már nem tudok. Én jó akartam lenni, én meg akartam mindent csinálni, de látod, hogy elbuktam! Látod, hogy nem tudtam ezt megtenni egyedül, ehhez szükségem van Rád! Ezért szükséges az, hogy az ember újjászülessen, hogy egy új teremtéssé váljon, mert így Isten Szelleme tud munkálkodni benne. Ha a hústest cselekedeteit a Szellemmel megölik, akkor éltek. Ez a Krisztussal való uralkodás, nem pedig mások leuralása.

16. Elveszi szolgálókat, szolgálókat, legszebb ifjaitokat és szamaraitokat, és a maga dolgát végezteti azokkal.

17. Barmaitokat megdézsmálja, és ti szolgálói lesztek néki.

18. És panaszkodni fogtok annak idejében királyotok miatt, kit magatok választottatok, de az Úr nem fog meghallgatni akkor titeket.

Hála Istennek, most már az Úr meghallgat bennünket! De Saul is mit mondott, amikor üldözte Dávidot? Maradjatok mellettem, miért mentek Dávidhoz? Dávid tud nektek rangot adni? Tud nektek Dávid földet adni? Tud nektek Dávid birtokokat adni? Nem tud, hiszen maga is földönfutó, üldözött, körözés van kiadva ellene, halálos körözés! Ezt teszi a hatalom. Ezért figyelj oda, amikor a világi hatalom ígér neked valamit! Ahhoz, hogy neked valamit tudjon adni, ahhoz valakitől el kell, hogy vegyen. Nyilván van világi hatalom, akiért imádkozunk. A Biblia világosan írja ezt, úgyhogy nem akarok senkit lázítani. Nyilván engedelmessé kell lenni a hatalmasságoknak, mert a hatalmasság az Istentől van. De igazából ne tőle várd a te gyarapodásodat, ne tőle várd a te növekedésedet! Hanem van nekünk egy Urunk, aki a mi ellátásunk forrása, és bizony, mi hatalmat kaptunk. Jézus, amikor kiküldte a tanítványait – a Lukács 10-ben olvassuk –, azt mondta, hogy: Adok néktek hatalmat, hogy kígyókon, skorpiókon, az ellenség minden erején tapodjatok, és semmi nem árthat nektek!

Van még egy hatalmunk, amit Isten adott, és ez a hatalom az ima. Erről is lehetne külön is tanítani. Ha megnézzük például Illést, vagy megnézzük Mózeset. A Jakab levélben említve van Illés, hogy Illés ember volt, hozzánk hasonlóan. Imádkozott, hogy ne legyen eső, és három évig nem volt eső. Aztán megint imádkozott, hogy legyen eső, akkor pedig lett eső. Ott van egy ember, ott van egy bőrruhás ember. Nincs befolyása, nincs hadserege, nincsen pénze, az égvilágon semmije nincs. Egy valamije van: Isten kenete. És ez a csupasz ember szembeszáll a gonosz Akháb királlyal, meg a gonosz Jézabellel. Isten erejével legyőz négyszáz Baál-prófétát, és megöli őket. Aztán Jézabel el akarja fogatni erővel. Ekkor mit csinált Illés? Azt, amit János is mondott. Leimádkozta a tüzet, és Jézabel katonáit – kétszer is ötven katonát – megemésztette a tűz! Nem volt semmije, de egy isteni hatalom volt nála. Aztán már harmadszor csak úgy jöttek, hogy: Bocs, bocs, mi nem azért jöttünk, csak légy szíves, kérünk szépen, hogyha esetleg eljőnnél velünk a királyhoz! Mindjárt szépen beszéltek vele, mert ott volt nála az isteni hatalom.

Ugyanez volt Mózesnél: egy bottal ment a világhatalom ellen. Tehát a mi hatalmunk, a mi igazi hatalmunk, hogy az életben uralkodjunk. Nem másokon, hanem az egy Jézus Krisztus által, hit által, szeretet által. Ez mindannyiunknak megadatott. Tudnod kell, hogy a te előremeneteled, gyarapodásod, növekedésed nem az államhatalmon fog múlni. Persze vannak befolyások, azt nem mondhatjuk, hogy nincs, de igazán Jézus Krisztussal tudjuk ezt megtenni. Ő a mi ellátásunk forrása, és ehhez megvan minden hatalom. Ott a szánkban, ott a nyelvünkben az ima ereje. Tehát megvan a lehetőségünk arra, hogy gyakoroljuk ezt a hatalmat. Amikor imádkozunk értetek, hatalmat gyakorolunk, a Jézus nevében. Mert azt mondta Jézus, hogy: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön, és ti menjetek – vagyis ezt a hatalmat Isten átruházta rád –, és tegyetek tanítványokká minden népeket!

Dicsérjük az Urat! Hálát adunk az Ő kegyelméért! Tudd meg az identitásodat Krisztusban! Te nem akárki vagy, te egy királyi gyermek vagy. Halleluja! Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.
A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.